

prima instanță: N. Rusu

dosarul nr. 2ra-1363/13

instanța de apel: M. Ciugureanu, M. Moraru, G. Zubati

Î N C H E I E R E

16 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de ÎS
Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Căpățîină
Gheorghe împotriva ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” privind
anularea ordinului de concediere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012, prin care a
fost admis apelul declarat de către Căpățîină Gheorghe, casată hotărîrea Judecătoriei
Hîncești din 26 septembrie 2012, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a
acțiunii,

c o n s t a t ă

La 03 septembrie 2012 Căpățîină Gheorghe a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” privind
anularea ordinului de concediere nr.164 din 08.08.2012 „Cu privire la aplicarea
sancțiunii disciplinare” emis de directorul ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură
„Hîncești-Silva” prin care acesta a dispus concedierea pădurarului cantonului nr.6,
ocolul silvic Logănești, Căpățîină Gheorghe.

În motivarea acțiunii reclamantul Căpățîină Gheorghe a indicat că, prin ordinul
respectiv, conducătorul întreprinderii, a stabilit faptul încălcării repetate pe parcursul
a unui an a obligațiilor de funcție în paza fondului forestier și bunurilor materiale
încredințate pentru păstrare din canton și neajunsul a 64 metri steri de lemne de foc,
care au dus la cauzarea prejudiciului întreprinderii în sumă de 26 880 lei.

Indică că la baza ordinului de concediere a fost precedat de sancțiunile aplicate
prin ordinul nr. 142 din 11.07.2011, muștrare pentru comiterea tăierilor ilicite a masei
lemnoase în volum de 1,35 m, ordinul nr. 19 din 30 ianuarie 2012, muștrare aspră
pentru controlul și paza slabă a masei lemnoase, ce a dus la sustragerea 1,8 metri steri
de lemn de foc, ordinul nr. 78 din 27.04.2012, muștrare aspră pentru paza insuficientă
a fondului forestier, care a dus la tăierea ilicită a 21 de arbori, în volum total de 3,59
metri cubi.

Astfel, neajunsul de 64 metri steri de lemne de foc a fost depistat în urma întocmirii actului de predare-primire a bunurilor materiale din 12.06.2012 la plecarea în concediul de odihnă a pădurarului Căpățînă Gheorghe.

Menționează că în susținerea ordinului de concediere, este anexat procesul-verbal nr. 4 din 01.08.2012 al ședinței Comitetului Sindical al ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva”, prin care s-a votat acordul privind aplicarea sancțiunii disciplinare prin concediere cu privire la Căpățînă Gheorghe.

Reclamantul consideră ordinul de concediere drept fiind ilegal, deoarece de către CCCEC al RM este pornită cauza penală cu privire la încălcările comise de directorul întreprinderii I. Haralampov, iar Căpățînă Gheorghe, a depus declarații în calitate de martor.

Susține reclamantul că sancțiunile aplicate lui, reprezintă o răzbunare. Toate sancțiunile aplicate lui au intervenit în urma faptelor unor terțe persoane. Conducerea ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” nu a cerut nici explicații scrise și nici o anchetă de serviciu nu a fost inițiată.

Menționează reclamantul că în ordinul de concediere se face trimitere la acordul Comitetului Sindical, dar sînt omise procesele-verbale ale comitetului sindical din 19.07.2012 și 24.07.2012 care constată că comitetul sindical a respins demersul de concediere a lui Căpățînă Gheorghe. Procesul-verbal din 01.08.2012 al ședinței comitetului sindical a fost emis cu încălcarea prevederilor Codului Muncii, și prin urmare nu este valabil.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2012 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Căpățînă Gheorghe împotriva ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” privind anularea ordinului de concediere.

La 29 octombrie 2012 Căpățînă Gheorghe a depus apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2012, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe, și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 a fost admis apelul declarat de către Căpățînă Gheorghe, casată hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2012, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost admisă.

S-a anulat ordinul ÎS „Hîncești-Silva” nr. 164 din 08.08.2012 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare pădurarului cantonului nr. 6 ocolul silvic Logănești – Căpățînă Gheorghe sub formă de concediere”; s-a restabilit Căpățînă Gheorghe în funcția de pădurar al cantonului nr. 6 ocolul silvic Logănești; s-a încasat de la ÎS „Hîncești-Silva” în beneficiul lui Căpățînă Gheorghe salariul pentru lipsa forțată de la muncă începînd cu data de 08.08.2012 pînă la data de 13 decembrie 2012.

În conformitate cu art. 256 CPC, s-a dispus executarea imediată a deciziei în partea restabilirii lui Căpățînă Gheorghe în funcția de pădurar al cantonului nr. 6 ocolul silvic Logănești, și încasarea unui salariu mediu lunar.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că din actele cauzei rezultă că la 12 iunie 2012, conform actului de inventariere, la reclamant, a fost stabilit un neajuns de producție forestieră 64 metri steri lemn de foc în sumă de 26880 lei. Suma a fost achitată de Căpățîină Gheorghe.

Reclamantul Căpățîină Gheorghe, a fost sancționat disciplinar la data de 11 iulie 2011 cu mustrare, la data de 30 ianuarie 2012 cu mustrare aspră, la data de 27 aprilie 2012 cu mustrare aspră.

Instanța de apel a mai constatat că pentru furtul de lemn din 26 ianuarie 2012 a fost atrasă la răspunderea contravențională cetățeanul Unguresanu Veaceslav, respectiv nu s-a constatat abatere disciplinară din partea lui Gheorghe Căpățîină.

Totodată s-a constatat că la 27.04.2012, prin ordinul nr. 78, pentru paza insuficientă a fondului forestier, care a dus la tăieri ilicite a 21 arbori, pădurarul Căpățîină Gheorghe, a fost sancționat cu mustrare aspră, însă în partea motivată a ordinului menționat lipsește descrierea abaterii disciplinare admisă de Căpățîină Gheorghe și prin ce se manifestă așa abatere disciplinară.

Conform art. 206 alin 5 Codul muncii la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

Prin urmare sancțiunile disciplinare aplicate prin ordinele din 30 ianuarie 2012 și din 27 aprilie 2012 contravin prevederilor alin. (5) art. 206 și în acest caz aceste sancțiuni disciplinare se apreciază critic.

Conform art. 208 Codul muncii, pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

S-a mai constatat că administrația ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” nu a cerut nici declarații scrise de la Căpățîină Gheorghe și nici o anchetă de serviciu nu a fost inițiată.

Potrivit prevederilor art. 209 Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai tîrziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical. Sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, iar în urma reviziei sau a controlului activității economico-financiare, după expirarea a 2 ani de la data comiterii. În termenele indicate nu se include durata desfășurării procedurii penale. Astfel, la 12 iunie 2012 sa stabilit un neajuns de producție

forestieră 64 metri steri lemn de foc în sumă de 26880 lei. Respectiv sancțiunea disciplinară putea fi aplicată pînă la 13 iulie 2012.

Căpățîna Gheorghe de la 12 iunie 2012 pînă la 02 iulie 2012 sa aflat în concediu anual. Începînd cu 28 iunie 2012 și pînă la 10 iulie 2012 sa aflat în concediu medical. Astfel de la 13 iunie 2012 și pană la 10 iulie 2012 apelantul sa aflat în concediu anual. Ordinul de concediere a fost emis la 08 august 2012, peste o lună de la data cînd sa constatat un neajuns de lemn de foc. Norma prescrisă de art. 208 și 209 a Codului muncii este una imperativă, este reglementată în mod expres de lege, fără a fi admise careva derogări de la aceasta.

La 22 februarie 2013 ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2012.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a emis decizia nominalizată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat și constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

La 18 aprilie 2013 Căpățîna Gheorghe, a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva”, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Rîmiș Mihail, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în

instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru Sivicultură „Hîncești Silva”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru